



فوتونیک ایران،

دانشگاه سیستان و بلوچستان،

زاهدان، ایران.



کد مقاله : ۱-۱۹۹۳-۱۰-A

۱۴-۱۶ بهمن ۱۳۹۹

طراحی و ساخت حسگر فیبر نوری نازک شده برای آشکارسازی دی متیل متیل فسفات

مصیب اعرفی^۱، علی ریاحی^{۱،۲}، جواد خلیلزاده^۱، محمد واحدی^۲ و بزرگمهر مداح^۳

۱- مرکز اپتیک و لیزر دانشگاه جامع امام حسین (ع)

۲- دانشکده فیزیک، دانشگاه علم و صنعت ایران

۳- مرکز شیمی دانشگاه جامع امام حسین (ع)

چکیده- برای شناسایی مواد شیمیایی روش‌های متعددی وجود دارد. حسگر تارنوری نازک‌شده از جدیدترین روش‌ها برای این منظور به حساب می‌آید. این حسگر به دلیل زمان پاسخ کوتاه، دقت بالا در غلظت‌های بسیار پایین و بازگشت پذیری مناسب در عمل گزینه بسیار مطمئن و مناسب برای مناطق حساس می‌باشد. این حسگرها را می‌توان در ابعاد کوچک ساخت که قابلیت پرتابل بودن را داشته باشد و به سرعت راه‌اندازی شود. در این مقاله نتایج ساخت و بررسی عملکرد بهینه حسگر فیبر نوری نازک شده برای شناسایی دی متیل متیل فسفات (DMMP)، با استفاده از لایه‌نشانی لایه‌جاذب پلی پیرول با روش رسوب درجا گزارش شده است. بعد از بررسی ضخامت بهینه لایه‌نشانی، تاثیر پارامترهای هندسی اعم از قطر و طول ناحیه نازک شده حساسیت حسگر مورد بررسی قرار گرفته است.

کلید واژه: حسگر، تارنوری نازک‌شده، DMMP، لایه‌نشانی رسوب درجا.

Design and fabrication of a tapered fiber optic sensor for the detection of dimethyl methyl phosphate

M.Aarefi¹, A. Riahi^{1,2}, J. Khalilzadeh^{1*}, M. Vahedi², B. Mddah³

¹Optics and Laser Research Center, Imam Hossein University, Tehran, Iran

²Physics department, Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran

³Chemistry Research Center, Imam Hossein University, Tehran, Iran

Abstract- There are several methods for detecting chemicals., The tapered fiber optic sensor is one of the newest methods for this purpose. This sensor is a very safe and suitable option due to its short response time, high sensitivity, high accuracy at very low concentrations and good reversibility. These sensors can be made in small dimensions that have the ability to be portable and set up quickly. In this paper, the results of fabrication and optimal function of the tapered fiber optic sensor for detection of dimethyl methyl phosphate (DMMP) is reported. We used polypyrrole adsorption layer on tapered zone, and deposited it by in situ method. After examining the thickness, the effect of the geometrical parameters of the sensor including tapered diameter and tapered length on the sensitivity is investigated.

Keywords: sensor, tapered fiber optic, DMMP, in situ deposition method.

مقدمه

تارهای نوری ابزار انتقال بسیار مهمی برای سیستم‌های ارتباط نوری تا مسافت‌های طولانی و با ظرفیت زیاده‌استند. با پیشرفت‌های انجام شده در حوزه تار نوری، ساخت حسگر با آن به دلیل مزایایی از جمله دقت اندازه‌گیری، زمان پاسخ کوتاه و مصنویت در برابر تداخلات الکترومغناطیسی، در حال گسترش است. از انواع حسگرهای ساخته شده با تار نوری در صنعت، لرزه‌نگاری و هواشناسی، محافظت از اماکن امنیتی، صنعت هواپیمای، ساخت موشک، ماهواره، شناسایی و آنالیز مواد معدنی و شیمیایی و... کاربردهای متنوعی قابل ذکر است [۱].

شناسایی مواد شیمیایی، به دلیل پرخطر بودن و امکان انتشار، مستلزم زمان اندازه‌گیری است. یکی از سریع‌ترین روش‌های تشخیص مواد شیمیایی، استفاده از حسگر تارنوری است، که دارای ساختارهای متفاوت است. یکی از آن‌ها، حسگر تارنوری نازک‌شده با حساسیت بالا و تشخیص سریع ماده مجهول، است. برای استفاده از تارنوری به‌عنوان یک حسگر نیاز به تغییرات در هندسه تار است که بتوان برهم‌کنش نور با محیط خارجی را ایجاد نمود. اساس کار حسگر تارنوری نازک‌شده، مبتنی بر میدان میرا است. زمانی که در مرز هسته-غلاف تار نوری بازتاب کلی رخ می‌دهد، مقداری از موج الکترومغناطیسی به داخل غلاف تونل می‌زند که آن را اصطلاحاً میدان میرا شونده می‌نامند.

بعد از فرآیند نازک‌سازی، لایه جاذب ماده مورد نظر روی قسمت نازک شده لایه‌نشانی می‌شود. وقتی که نور به سطح غلاف می‌رسد می‌تواند تحت تاثیر این لایه قرار بگیرد. نور بعد از برخورد به لایه جاذب و بازتاب از آن، حاوی اطلاعاتی است که می‌توان با تحلیل آن از وجود یا عدم وجود ماده مورد نظر در محیط مطلع شد.

با آنالیز شدت نور خروجی نسبت به ورودی، می‌توان ویژگی‌های میدان میرا و از آن‌جا مشخصات (نوع و مقدار) ماده خارجی را به دست آورد. حسگرهای میدان میرای تارنازک‌شده به دلیل حساسیت و عمق نفوذ بالا، ابعاد کوچک و وزن اندک توجهات زیادی را به خود جلب کرده است. از این حسگر می‌تواندر شناسایی عوامل بیولوژیکی، عوامل شیمیایی و نیز گازهای بی‌بو و بی‌رنگ، که حتی درصد کمی از آن در محیط هم می‌تواند خطر آفرین باشد، استفاده کرد [۲ و ۳].

از سال ۲۰۰۲ میلادی درباره لایه‌جاذب شبه عوامل شیمیایی پژوهش‌هایی صورت گرفته است [۴]. اولین گروهی که لایه‌جاذب

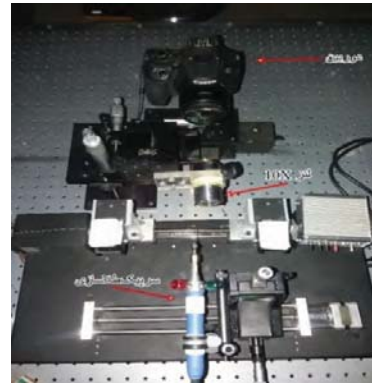
DMMP را بررسی نمود، گروه زیمرمان بود که لایه‌جاذب DMMP بر پایه SiO_2 را لایه‌نشانی کرد و جذب نسبتاً خوبی را گزارش داد. این کار آشکارسازی غلظت‌های پایین (۲-۲ppm) با زمان پاسخ بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ ثانیه داشته است [۵]. در سال ۲۰۰۶ گروه بنسال، با لایه‌نشانی پلی‌پیرول، روی تار نازک‌شده (که به روش غوطه‌وری در اسید، غلاف را حذف نمودند) توانست، بخار DMMP با غلظت ۱۳۵ppm، را در عرض چند ثانیه تشخیص دهد [۶]. همین گروه در سال ۲۰۰۷، HCL، NDSA و ASQA را بطور جداگانه به پلی‌پیرولافزوده، و خواص حسگری را برای هر کدام بررسی کرد. از روش لایه‌نشانی رسوب‌درجا استفاده کرده حد تشخیص پلی‌پیرول آلیپیده به HCL و NDSA برای بخار DMMP را حدود ۴۰-۲۶ ppm، زمان پاسخ را حدود ۷-۱۵s با درصد خطای بسیار پایین‌تری را نسبت به پلی‌پیرول خالص گزارش کرد. این لایه‌جاذب، قدرت تفکیک بالایی نسبت به دیگر مواد آلی از جمله، استون، اتانول، متانول و آب را دارد [۷]. در سال ۲۰۱۲ گروه وی‌لی، لایه جاذب فلئوروپلیمر را برای DMMP بررسی کرد که روی کوارتز لایه‌نشانی شده بود. این حسگر QCM با این لایه‌نشانی، حد تشخیص حدود ۱۲۰ ppb و زمان پاسخی حدود ۲ دقیقه داشت [۹]. گروه پائولینا در سال ۲۰۱۶، لایه‌جاذب‌های متفاوتی را معرفی کردند که به روش کندوپاش (اسپاترینگ) روی کوارتز لایه‌نشانی کردند. حد تشخیص این حسگر در دمای اتاق ۶۰ ppm و زمان پاسخ آن ۳۰-۱۵ ثانیه بود [۱۰].

برای طراحی حسگر تار نوری نازک شده با حساسیت مناسب، باید هندسه تار نوری شامل قطر و زاویه نازک‌شده تنظیم شود. تلاش‌های بسیاری برای مطالعه تأثیر این کمیات صورت گرفته است [۳-۱].

در این کار پژوهشی، از روش گرما-کشش برای ساخت حسگر تار نوری نازک شده استفاده شده است. در این روش از یک سیستم موتورایز، طراحی و ساخته شده توسط این گروه، جهت ساخت این حسگر استفاده شد. لایه جاذب پلی‌پیرول برای شناسایی دی-متیل‌متیل فسفات مورد استفاده قرار گرفته و بعد از بررسی ضخامت بهینه لایه نشانی، تأثیر هم‌زمان قطر و طول ناحیه نازک شده روی حساسیت حسگر مورد بررسی قرار گرفت.

نازک‌سازی تار نوری به روش گرما کششی

در فرآیند بخشی از تار تا نزدیک نقطه ذوب گرم می‌شود. در این حالت با اعمال کشش به یک سر یا دو سر تار قسمت خمیر شده آن باریک می‌شود شکل ۱ تصویری از ابزار ساخت تار نازک‌شده با استفاده از شعله هوا-گاز را نشان می‌دهد.



شکل ۱. نحوه ساخت تار نوری باریک شده با استفاده از شعله بوتان-اکسیژن [۲].

درجا، مناسب‌ترین روش است. در این روش، ابتدا باید محلول‌های لایه‌جاذب (در یک بشر آب دیونیزه به علاوه پیرول و در یک بشر $FeCl_3$ به علاوه HCl) را تهیه نموده و سپس فرآیند لایه‌نشانی این لایه‌جاذب روی فیبر را به ترتیب زیر انجام داد.

۱- ۱۰ میلی‌لیتر آب دیونیزه در یک بالن کوچک ریخته و سپس ۰/۰۶ میلی‌لیتر پیرول به آن اضافه می‌گردد ۲- جهت رسیدن به محلولی یکنواخت، بالن به مدت ۱۰ دقیقه در دستگاه التراسونیک قرار داده می‌شود ۳- ۱۰ میلی‌لیتر آب دیونیزه در یک بالن کوچک ریخته شده و ۰/۳۵ گرم $FeCl_3$ به آن اضافه می‌شود. محلول به دست آمده هم زده شده و در ادامه ۱ مول HCl (معادل با ۰/۱ میلی‌لیتر) نیز در ادامه به آن اضافه می‌شود ۴- فیبر نوری نازک‌شده (که با پایه‌های پلکسی ثابت شده) در محفظه مخصوص لایه‌نشانی جاگذاری شده و محلول‌های لایه‌جاذب به صورت جداگانه و به ترتیب در هر شیار اضافه می‌گردد. مجموعه به مدت معینی در دستگاه شیکر قرار داده می‌شود. ۶- بعد از انجام لایه‌نشانی هر فیبر (که در شیار جدا قرار دارد) محلول لایه جاذب تخلیه می‌شود.

اندازه‌گیری‌های تجربی با استفاده از دیود سوپرلو مینسانس (SLD) مدل SLD-1550S-A40 و دستگاه تحلیلگر طیف‌نوری (OSA) مدل 203B (با دقت ۱ pm) هر دو از شرکت Thorlabs (شکل ۲) انجام شد.

نتایج و بحث

بعد از نازک‌سازی تار نوری با قطر و طول نازک‌سازی معین، ۵ عدد تارنوری نازک‌شده، که همگی تقریباً دارای قطر و طول نازک‌شده یکسان (قطر $32\mu m$ و طول ۲۵mm) بودند در مدت زمان متفاوت (۳، ۶، ۹، ۱۲ و ۱۵ دقیقه) لایه‌نشانی شدند. پس از بررسی نمودارهای تغییرات توانی حسگرها (شکل ۳)، معلوم شد که بهترین زمان لایه‌نشانی، ۶ دقیقه است (با ضخامت تقریبی ۳۰۰ nm) که علاوه بر حساسیت بسیار بیشتر به DMMP نسبت به دیگر حسگرها، درصد تغییراتش هم بیشتر از سایر حسگرها است.

تارنوری توسط گیره‌های مغناطیسی، روی دستگاه کشش تار نوری نگه‌داشته می‌شود. بر روی این آهنربا تار محکم نگه‌داشته می‌شود. با حرکت دادن شعله ترکیب گاز بوتان و اکسیژن با استفاده از یک موتور پله‌ای، تار به نقطه تخمیر می‌رسد (علت استفاده از اکسیژن، بالا بردن دمای شعله و تیز کردن آن است که حرارت تا حد امکان به‌طور جایگزیده روی تار اثر کند). توسط یک دستگاه کشش تار نوری که دارای دو موتور پله‌ای است، تار از دو طرف کشیده می‌شود. بعد از گرم شدن تار نوری، ویسکوزیته آن کاهش یافته و به‌علت نیروی کششی ایجادشده توسط موتورها از دو طرف، تار نازک می‌شود. تار انتخاب شده دارای هسته با قطر $9\mu m$ و ضریب شکست ۱/۴۶ و غلاف با قطر $125\mu m$ و ضریب شکست ۱/۴۵۳ می‌باشد.

لایه‌نشانی و برپایی چیدمان آزمایش

با توجه به بررسی‌های انجام شده و شرایط آزمایشگاهی موجود، بهترین لایه‌جاذب (پلی پیرول) انتخاب گردید. فاز ماده نمونه که قرار است برای آن حسگر ساخته شود، مایع بود. با توجه به اینکه در این فاز، آب دیونیزه و دیگر مایعات به‌عنوان حلال با حسگر تارنوری نازک‌شده ارتباط مستقیم دارند باید لایه‌ای انتخاب نمود که خاصیت آب‌گریزی داشته باشد، معمولاً پلیمرها از این دسته هستند.

به دلیل این‌که لایه‌جاذب تقریباً به‌صورت متقارن روی سطح ناحیه نازک‌شده لایه‌نشانی می‌شود، لایه‌نشانی به روش رسوب-

جدول ۲: مقایسه طول ناحیه نازک شده

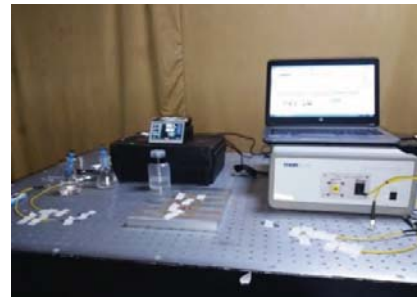
طول نازک سازی (mm)	قطر نازک شده (μm)	ضخامت لایه-نشانی (nm)	درصد تغییرات (حساسیت)
۲۸	۲۸	۳۰۰	۰/۱۲۵
۱۷	۳۲	۳۰۰	۰/۰۲۸

نتیجه گیری:

با لایه نشانی تارهای نوری نازک شده با مشخصات یکسان، بهترین ضخامت متناظر با زمان لایه نشانی ۶ دقیقه (با ضخامت تقریبی ۳۰۰ nm) بدست آمد. بعد از حصول ضخامت بهینه، تاثیر قطر و طول ناحیه نازک شده روی حساسیت نیز مشخص گردید که میزان نشت نور به محیط مجاور ناحیه نازک شده، با طول ناحیه رابطه مستقیم ولی با قطر ناحیه رابطه عکس دارد. اگر قطر ناحیه نازک شده کم باشد، نباید طول این ناحیه از یک حدی بیشتر شود، چراکه اتلاف نور عبوری از ناحیه نازک شده بیش از حد اتفاق می افتد. در نتیجه نور وقتی از ناحیه نازک شده عبور می کند، به طور فزاینده ای تلف می شود. علاوه بر این می توان نتیجه گرفت که با افزایش متناسب قطر و طول، هم حساسیت و هم پایداری حسگر افزایش می یابد و تاثیر ناپذیری حسگر از عوامل خارجی تقویت می گردد.

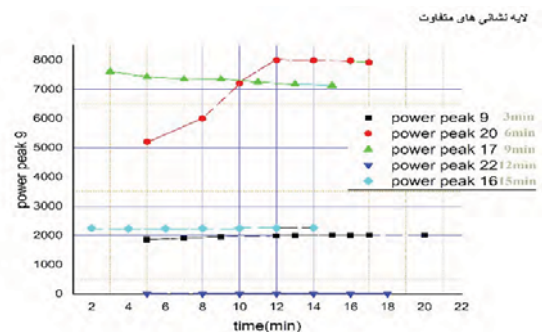
مراجع

- [1] Krohn, David A., Trevor MacDougall, and Alexis Mendez. Fiber optic sensors: fundamentals and applications. Bellingham, WA: Spie Press, 2014.
- [2] Udd, Eric, and William B. Spillman Jr, eds. Fiber optic sensors: an introduction for engineers and scientists. John Wiley & Sons, 2011.
- [3] Tabib-Azar, Massood, et al. "Highly sensitive hydrogen sensors using palladium coated fiber optics with exposed cores and evanescent field interactions." Sensors and actuators B: Chemical 56.1-2 (1999): 158-163.
- [4] Abu-Qare, A. W., and M. B. Abou-Donia. "Sarin: health effects, metabolism, and methods of analysis." Food and Chemical Toxicology 40.10 (2002): 1327-1333.
- [5] Zimmermann, Céline, et al. "Detection of GB and DMMP vapors by Love wave acoustic sensors using strong acidic fluoride polymers." IEEE Sensors Journal 4.4 (2004): 479-488.
- [6] Bansal, Lalitkumar, and Mahmoud El-Sherif. "Intrinsic optical-fiber sensor for nerve agent sensing." IEEE Sensors Journal 5.4 (2005): 648-655.
- [7] El-Sherif, Mahmoud, Lalitkumar Bansal, and Jianming Yuan. "Fiber optic sensors for detection of toxic and biological threats." Sensors 7.12 (2007): 3100-3118.
- [8] Li, Wei, et al. "Determination of DMMP using a polymer coated QCM sensor." Advanced Materials Research. Vol. 542. Trans Tech Publications Ltd, 2012.
- [9] [10] Powroźnik, Paulina, et al. "Study of sensing mechanisms in nerve agent sensors based on phthalocyanine-palladium structures." Procedia Engineering 168 (2016): 586-589.



شکل ۲: چیدمان آزمایش

بعد از انتخاب ضخامت بهینه لایه جاذب تاثیر مشخصات هندسی فیبر نازک شده اعم از قطر و طول ناحیه نازک شده مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۱). با کاهش قطر نازک شدگی، به دلیل افزایش عمق نفوذ در لایه جاذب و تاثیر بیشتر تغییر ضریب شکست این لایه، حساسیت افزایش می یابد. این بدان جهت است که توان جفت شده به مد اصلی تارنوری کاهش و به مد دوم افزایش و در نتیجه شدت میدان میرای خارج از تارنوری کاهش می یابد که در نهایت درصد تغییرات (حساسیت) برای قطرهای بزرگتر نازک-شدگی کاهش می یابد.



شکل ۳: نمودار توان - زمان حسگرهای با زمان لایه نشانی متفاوت.

جدول ۱: مقایسه قطر نازک شدگی

طول نازک سازی (mm)	قطر نازک شده (μm)	ضخامت لایه نشانی (nm)	درصد تغییرات (حساسیت)
۱۸	۵۵	۳۰۰	۰/۰۰۵
۱۷	۳۲	۳۰۰	۰/۰۲۸

بعد از بررسی تاثیر قطر نازک شدگی بر حساسیت، تاثیر طول نازک شدگی نیز مورد بررسی قرار گرفت. مطابق جدول ۲ مشاهده می شود هرچه طول ناحیه نازک شده بیشتر باشد حساسیت حسگر بالا می رود؛ چون سطح مقطع اندرکنش افزایش می یابد.